

salesiánský Magazín

2
2007

CHALOUPKY 2007

RODIČOVSKÁ AUTORITA

KŘÍŽOVKA

**DÁREK K 80. VÝROČÍ
PŘÍCHODU DO ČESKA –
PEXESO**

**Mladí křesťané
u nás by měli
mít svůj časopis**

obsah

úvodník str. 3

reportáž str. 4-5

dobrovolnictví v severním Mexiku

rozhovor str. 6-7

vychovávej jako Don Bosco str. 8

jak vidí salesiány v Bulharsku str. 9

recenze str. 10-11

téma str. 12-18

prázdninové akce

zajímavosti ze života církve, ze světa, misie str. 19-21

poznáte někoho? str. 22-23

test - kamarádi mi závidí str. 24

křížovka o ceny str. 25

oslavenci str. 26

Slovo redakce

Milí přátelé,

velikonoční číslo Salesiánského magazínu nás trochu předčasně uvádí do přemýšlení o prázdninových akcích, protože podává přehled chaloupek, táborů a letních pobytů. Vzpomínám přítom na svou první chaloupku, na níž jsem byl jako vedoucí a která měla neslavný začátek. Vlakem do Nového Jičína přijelo asi patnáct kluků, s nimiž jsem se vydal do okolních lesů hledat naše stany a týpka, ale k mému velkému překvapení jsem místo, které jsem měl v podrobném plánu označené konspiračními salesiánskými šířkami, prostě nenašel. Děti jsem tedy nechal se zodpovědnými staršími kluky uprostřed lesů a vydal jsem se na místní faru, kde jsem očekával pomoc. Jakmile tamní farář uslyšel, že jsme salesiáni, zabouchl dveře, ale našťástí byli v kostele mladí lidé z místní školy, kteří hned věděli, která bíje: Dovedli nás na naši stanovou louku uprostřed lesů a do konce tábora nám byli oporou. Jaké z toho plyne výchovné poučení? Nikdy nepodcenit teoretickou přípravu!

Druhé číslo našeho časopisu nás zavede do dalekého Mexika, kde se pomalu tvoří řetězec českých dobrovolníků, a v rozhovoru s šéfredaktorem Katolického týdeníku se zamyslíme nad tím, co čte, nebo nečte věřící mládež a jestli už nenastal čas k vytvoření nového mládežnického časopisu.

A nezapomeňte si s dětmi zahrát salesiánské pexeso!

Požehnané Velikonoce Vám přeje

Zdeněk Jančařík

Vydavatel:

Salesiánská provincie Praha
Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8
tel.: 283 029 111, www.sdb.cz
Bankovní spojení: 168 44 021/0100, variabilní symbol 62

Redakce:

šéfredaktor: P. Zdeněk Jančařík, SDB
redaktor: Jiří Kučera
sazba: Miroslav Palíšek, SDB
návrh obálky a grafická úprava: Martina Mončeková, ACS
adresa: Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8,
tel.: 283 029 216, 283 029 218, e-mail: magazin@sdb.cz

Tisk: České Tiskárny, s. r. o.

MIČ 47 465, ISSN 1214-5262

Velikonoční poklad

Katolíci = boj o katedrálu a navrácení majetku + politikaření + spolupráce kněží s StB. V mnoha lidech se tento obraz zahníždil. Obraz majetkuchtivé, po moci toužící a nevěrohodné skupiny, se kterou nechťejí mít nic společného.

Nechci hledat a rozvádět příčiny, proč takový obraz vzniká. Ani se nechci připojit k nekonečným diskusím na toto téma v médiích a prosazovat názor, že jde o spravedlivý nárok na navrácení ukradeného, že každý (a tedy i věřící) má právo vyjadřovat se k věcem společným, že zapsání do „seznamů“ může znamenat mnoho věcí, které dovede objektivně posoudit jen odborník po důkladném zkoumání, a nikoli povrchní novinové články...

Ptám se sám sebe, zda tento rozšířený obraz vyjádřený výše uvedenou rovnicí neovlivňuje i mě samotného. Zda si někdy v tomto kontextu sám neříkám, jestli nejsem nějaký divný, když věřím v církev, když se hlásím k církvi?

Směřuji k Velikonočům. Provází mě Kristus, který byl ochoten za mě vzít kříž a položit za mě život. Nabídl mi přátelství. Prožil jsem jeho odpuštění, zakusil milosrdenství, osvobození, možnost nového začátku. Víím, že zde nejsem omylem, nedopatřením nebo náhodou. Věřím v přítomnost

toho, který mi každé ráno vkládá do srdce pokoj, a já víím, že na nic, co mě dnes čeká, nejsem sám. I přes své nedostatky jsem milované Boží dítě. Mohu se s ním setkávat, znovu se ujistit, že se mnou počítá, potřebuje mě, znovu mě posílá do rodiny, zaměstnání, do společnosti, abych vykonal kousek dobra, zapálil malý plamínek. Je mou silou a radostí... Toto je drahocenná perla, to nejcennější, co jsem jako věřící člověk dostal.

Věřím, že tento poklad zůstal salesiánům, když ve 40. letech přišli o domy ve Fryštáku a Ostravě, které sotva dobudovali. A také když v roce 1950 museli opustit všechny komunity... Zůstal „jenom“ Bůh a srdce pro mladé lidi, ale tím zůstal ten nejcennější poklad.

Věřím, že tento poklad je i mým pokladem v současné situaci. Chci jej objevovat, odkrývat, radovat se z něho. A mám velké přání, aby tuto radost mohlo prožít co nejvíc lidí. Vždyť na jejich mnohé bolesti neznám jiný lék.

Milí přátelé Dona Boska, předávám toto velikonoční přání i vám: Ať je Zmrtvýchvstalý naším největším pokladem. Pokladem, který dostáváme a který můžeme nabídnout.

František Blaha,
provinciál salesiánů

Foto: archív SM

SALESIÁNSKÝ MAGAZÍN

**Každé
2 měsíce
přichází
Don Bosco
k vám
domů.**

**Časopis Salesiánský
magazín zasiláme
bezplatně každému,
kdo o to požádá. Od
roku 1887 je to dar
Dona Boska těm,
kteří sympatizují se
salesiánským dílem.**

**Objednejte
Salesiánský
magazín
svým známým!**

**Oznamte
nám změnu
své adresy!**

Salesiánský magazín

Kobyliské nám. 1

182 00 Praha 8

tel.: 283 029 218

e-mail: magazin@sdb.cz

SALESIÁNSKÝ MAGAZÍN

Dobrovolnictví v severním Mexiku

Foto 2x Michael Martinek

HRANIČNÍ ZEĎ MEZI MEXIKEM A USA – POHLED ZE STŘECHY SALESIÁNSKÉHO DOMU V TIJUANĚ

V posledních letech se zaměřuje pozornost celého světa na 3152 km dlouhou hranici mezi Mexikem a USA. Vzhledem k obrovské rozdílnosti ekonomické a sociální situace v těchto státech se totiž stále více lidí snaží přejít z jihu na sever.

Každý rok emigruje do USA přibližně 485 000 Mexičanů (Mexiko se tak stalo státem s největším množstvím emigrantů na světě), kromě toho je dalších asi milion Mexičanů ročně zadrženo při pokusu o ilegální přechod hranice. Jelikož k pokusům o přechod dochází většinou v oblastech nehostinných pouští, nezřídka zde dochází i k tragickým úmrtím – většinou pro nedostatek vody a potravin nebo v důsledku dopravních nehod při pokusu uniknout pohraničním hlídkám USA. V poslední době zde zahyne zhruba 500 lidí ročně.

Mnoho místních lidí se živí ilegálním převáděním emigrantů přes hranici – za převedení jedné osoby

požadují kolem 2 000 dolarů.

Mnozí z těch, kdo přicházejí na sever Mexika a nepodaří se jim hned překročit hranici, se zde na kratší či delší dobu usazují, a tak se extrémně zvyšuje počet obyvatel pohraničních měst. Jelikož jde většinou o lidi z nižších sociálních vrstev, způsobuje tato situace nekontrolovatelný rozvoj kriminality. Jedním z největších problémů je život dětí a mladých lidí, kteří často tráví většinu svého času na ulicích. Výchovné a vzdělávací programy, stejně jako projekty pro smysluplné využívání volného času se zde rozvíjejí velmi pomalu a nestačí stále se zvyšujícím potřebám v této oblasti.

Pomoc mladým

Na tuto situaci se snaží reagovat projekt Desarrollo juvenil del Norte (Rozvoj mládeže na severu), který je součástí činnosti salesiánské provincie Guadalajara. Z ní pochází současný hlavní představený salesi-

ánů Pascual Chávez, který tam byl v 80. letech 20. století provinciálem. Právě za jeho vedení vznikl záměr nabídnout pomoc mladým lidem, kteří přicházejí ve velkém počtu do měst na hranici s USA. Projekt byl od počátku koncipován jako dobrovolnický, počítalo se tedy s přítomností malé komunity salesiánů doplněné mladými dobrovolníky z celého světa. V prvních letech byly založeny dvě komunity – v Tijuane a ve Ciudad Juárez, v současnosti vznikají další, které však zatím nepřijímají dobrovolníky.

Naši dobrovolníci

První dobrovolníci z ČR žili a pracovali v Tijuane – byli to studenti Jaboku Václav Neruda (ve školním roce 2003/2004) a Ladislav Bušek (2004/2005). Následovala je další studentka Jaboku Monika Madziová, která byla ve školním roce 2005/2006 ve Ciudad Juárez. V současné době jsou v Mexiku dvě dívky,

kteří již absolvovaly řádnou roční přípravu ve skupině dobrovolníků pod vedením Jaroslava Vracovského.

V létě roku 2006 jsem měl možnost osobně navštívit obě tato místa. Byla to sice velmi krátká návštěva, ale zároveň velmi intenzivní vzhledem k množství zážitků a informací. V tomto textu čerpám především z toho, co jsem během této návštěvy prožil a poznal.

Problematické rekordy

Město Tijuana leží v severozápadním cípu Mexika, na pobřeží Tichého oceánu, v těsném sousedství amerického města San Diego. Tijuana je držitelkou několika neoficiálních světových rekordů: je považována za nejnavštěvovanější pohraniční město na světě (ročně jí projde téměř 50 milionů zahraničních turistů – především z USA) a za nejrychleji se rozrůstající velkoměsto (každý rok se zvýší počet jejich obyvatel téměř o sto tisíc, celkový počet se odhaduje na 3 miliony), vyrobí se zde největší množství barevných televizorů, nejvyšší procento rodin ze všech měst na světě se zde živí obchodem s drogami. A Tijuana je také jedním z mála míst na zeměkouli (vedle Izraele a severní Koreje), kde existuje pohraniční zed.

Centrum města tvoří jediná hlavní ulice navazující na hraniční přechod do USA. Američané sem jezdí nebo chodí (hned za hranicí mají konečnou stanici tramvaje ze San Diega) za levnými nákupy nebo zábavou a místní Mexičané dělají všechno pro to, aby splnili jakékoliv jejich přání. Kousek od centra začínají okrajové čtvrti: zdánlivě nikde nekončící kopečky, rokle, kopce a údolí, v nichž zcela spontánně, neplánovaně a nekontrolovaně vznikají další a další domky. Lidé tam žijí v horkém písečném prachu, který rozvířují stále projíždějící auta a autobusy. Často trvá měsíce a roky, než se k nim dostane základní vybavení (pevná silnice, kanalizace, voda, elektrina). Rodiny bydlí v jedné místnosti, která je často nalepená na kolmou skalní stěnu, mají tam minimum nábytku a na sporáku si pečou tortilly. Uprostřed těchto čtvrtí se nachází většina z celkem šesti salesiánských oratoří.

**S DOBROVOLNICÍ MONIKOU
MADZIOVOU NA LETIŠTI
PŘED JEJÍM ODLETEM
ZE CIUDAD JUÁREZ**

Centrem života a bydlištěm všech salesiánů i dobrovolníků je Oratorio San Francisco de Sales. Jde o budovu postavenou asi před dvaceti lety, která je situována 2 km od centra města přímo u hranice s USA. Celkem je zde místo asi pro 20 dobrovolníků, tento počet se však naplní pouze o letních prázdninách, jinak se jejich počet pohybuje mezi deseti a patnácti.

Vysoké nároky

Kdo se rozhodne pro dobrovolnou službu v Mexiku, musí být připraven na vysoké pracovní nasazení. Pracuje se šest dní v týdnu – denně kromě pondělí. Ráno jsou všichni zváni na společnou mši v 7.30 hod., po ní se snídá a pak se všichni rozjíždějí po skupinkách do oratoří. Každá oratoř má svého ředitele – salesiána, skupinu několika dobrovolníků a auto, kterým se všichni dopravují na místo a zpět. Pracuje se celý den, často až do pozdního večera.

Práce v oratoři je podobná jako v našem prostředí: jde především o asistenci mezi dětmi a mladými lidmi, kteří tam přicházejí trávit svůj volný čas, a o přípravu a vedení zájmových kroužků. Nejde však jen o práci sociální a výchovnou, ale také o práci evangelizační. U všech dobrovolníků se proto předpokládá osobní křesťanská víra a ochota vydávat o ní svědectví, stejně jako příslušnost ke katolické církvi a modlitební

a svátostný život. Členové místní salesiánské komunity se snaží nabízet dobrovolníkům psychickou, duchovní a vztahovou podporu, v krizích však je často tím nejcennějším zázemím samotná parta dobrovolníků.

Dalším městem, kam se může vydat český dobrovolník, je Ciudad Juárez. Leží zhruba uprostřed hranice mezi Mexikem a USA a je na mexické straně obklopeno pouští – nejbližší úrodná země je vzdálená téměř tisíc kilometrů. Na severní straně za hraniční řekou Rio Grande je centrum města El Paso v Texasu a hned za ním začíná americký stát Nové Mexiko. Ciudad Juárez má asi 1,5 milionu obyvatel a nerozrůstá se tak rychle jako Tijuana, neboť je rozlehlou pouští izolováno od zbytku Mexika. Tato poloha je však výhodná pro ilegální přestupy hranic, takže zde vzrůstají především příjmy z převaděčství a v širokém okolí města dochází k mnoha úmrtím při pokusu o přechod hranice.

Způsob života i práce dobrovolníků je zde podobný jako v Tijuane – bydlí se ve společném domě, pracuje se celkem ve třech oratořích, z nichž každá má svůj tým dobrovolníků s jedním salesiánem jako vedoucím.

Nebudete litovat!

Co všechno by měl splňovat mladý člověk, který chce prožít rok jako dobrovolník v Mexiku? Měl by být tělesně zdravý a psychicky odolný, pracovitý, ochotný podřídit se požadavkům komunitního života. Měl by mít silnou vnitřní motivaci a oporu ve víře a v osobním duchovním životě. Také by měl mít nějakou osobní zkušenost se salesiánským způsobem myšlení, života a práce. Ani finanční otázka není zanedbatelná – očekává se od něho, že si zaplatí letenku tam a zpět a bude mít nějaký finanční zdroj na své nejnnutnější potřeby – za svou práci dostane pouze ubytování a vydatnou stravu. A konečně – s mexickými dětmi se nedomluví anglicky, takže by měl znát alespoň základy španělštiny.

Náročné? Ano – ale žádný z těch, kdo to prožili, této zkušenosti nelituje.

P. Michael Martinec, SDB

Jako církev bychom se měli snažit, aby

Jedním z mediálních partnerů soutěže k 80. výročí příchodu salesiánů do Česka je i *Katolický týdeník*. Čtou mladí *Katolický týdeník*? Zajímají se o život církve u nás? Odpovědi na tyto i další otázky přinášíme v rozhovoru s jeho šéfredaktorem Antonínem Randou.

Katolický týdeník vychází již řadu let. Jak vypadá jeho typický čtenář?

Největší část našich čtenářů začala někdejší Katolické noviny odebírat za komunismu. Možná proto jsme si mysleli, že typický čtenář *Katolického týdeníku* je venkovská babička, která odebírá týdeník řadu let a má základní vzdělání. Tato představa se ukázala jako mylná. V posledních letech se čtenáři obměnili, stejně jako noviny. V současnosti má asi šedesát procent našich čtenářů buď vysokoškolské nebo středoškolské vzdělání, převážná většina z nich je z Moravy, především z brněnské diecéze. Věkem se čtenáři pohybují převážně kolem šedesáti let. Nejčastější nový čtenář je mladý člověk s rodinou.

Čtou mladí lidé Katolický týdeník? Které rubriky je zajímavější?

Mladí lidé *Katolický týdeník* čtou. Před nedávnem jsme i kvůli nim připravili speciální přílohu o letním setkání mládeže. Sami jsme byli zvědaví, jaká bude reakce. Nakonec byla pozitivní ze všech stran, v některých farnostech si dokonce objednali pouze tyto přílohy, aby je mladým rozdávali. Na druhou stranu si neděláme iluze, že *Katolický týdeník* je schopen oslovit teenagery. Pro ně zde musí být speciální časopis, který bude mladým vyhovovat grafikou, obsahem atd. Musí

být takový, aby byli ochotni za něj dát těch dvacet, třicet i víc korun. Teenageři po *Katolickém týdeníku* sáhnou z dlouhé chvíle doma, něco si v něm najdou, ale určitě si ho nebudou předplácet.

A dát jim třeba pravidelně jednu, či dvě stránky...

To je věc dlouhodobé diskuse, kterou v redakci vedeme. Jsem zastáncem toho, že bychom se jako církev měli opravdu snažit o to, aby vznikl křesťanský časopis pro mládež.

Katolický týdeník mládež v naší zemi nezachrání tím, že bude mít pro ni jednu rubriku. Větší prostor, třeba jedna stránka, to už si dovedou představit. Pokud by měl *Katolický týdeník* mladé oslovit, tak spíše toho, kdo se zajímá o zpravodajství z církevního prostředí u nás a v za-

hraničí, rubrikou odpovědný. Myslím si, že mladého by mohly zaujmout i rozhovory, které přinášíme, protože se snažíme dělat rozhovory s mediálně známými osobnostmi, jako například Danielou Drtinovou, Pavlem Nedvědem, Antonínem Panenkou a dalšími.

Téměř všechny noviny produkují různé doplňky, magazíny, dárečky. Nechystá něco podobného i KT?

Ano. Pravidelné přílohy – Perspektivy a Doma – začínají obohacovat přílohy speciální: například mládežnická či o svatém Václavovi. Před Vánoci jsme měli adventní přílohu, jejíž součástí byl i zpěvník, a všechny písničky bylo možné stáhnout si legálně na internetu. To mělo velkou odezvu. Něco podobného proto chystáme nyní na Velikonoce. Máme připravenou přílohu mariánskou, na dovolenou a řadu dalších.

Vydávat CD v nejbližší době nechystáme, protože je to pro nás cenově nedostupné.

www.katyd.cz

mladí křesťané u nás měli svůj časopis

Nepozorujete přesun čtenářů od tištěné verze k internetu, kde mohou lidé třeba diskutovat nad články, nebo i jinak vyjadřovat svůj názor?

Ani ne. Počet čtenářů *Katolického týdeníku* se v poslední době stabilizoval. Po roce 1989 nastal prudký úbytek čtenářů, do konce 90. let pokračoval, ale v posledních několika letech se nám daří držet předplatitelský kmen a čtenářů dokonce v některých měsících mírně přibývá. Internet není pro tištěné noviny konkurencí, naopak doplňkem. Díky němu se nám daří dostat se blíž ke čtenářům, především k mladým, kteří s ním běžně pracují.

Neláká vás myšlenka udělat z *Katolického týdeníku* „tlusté solidní noviny“? Mohl by se stát protiváhou bulvarizujícím se novinám u nás...

Katolický týdeník se snaží být určitou alternativou tiskovinám, které v současnosti v naší zemi vycházejí, a čtenáři to po nás do určité míry vyžadují. Ale problém, který máme stejný jako „velké noviny“, se jmenuje peníze. Když chceme dnes rozšířit výtisk o pouhé dvě stránky, tak to pro nás znamená velkou finanční zátěž, a my si na sebe musíme vydělat. *Katolický týdeník* funguje jako zcela samostatné „eseróčko“. Příjmy máme buď z předplatného, nebo z inzerce.

Která témata v *Katolickém týdeníku* vyvolávají nebo vyvolala největší odezvu čtenářů?

Velké emoce vzbudil materiál o realty show *Big Brother* a rozhovor s jed-

nou ze soutěžících Terezií Olivovou. Rada lidí nám říkala, že jsme rozhovor s ní do *Katolického týdeníku* vůbec neměli dávat. Někdo vnímal jeho zařazení jako skrytou reklamu pro ni. My jsme to ale brali jako zajímavé téma: V pořadu, který má obrovskou sledovanost, vystupuje katolička, která se ke své víře hlásí a modlí se v přímém přenosu Otče náš. Proto jsme dali slovo nejen jí, ale také me-

diálním odborníkům, psychologům, a mělo to obrovskou odezvu. Třeba na webových stránkách jsme v měsíci, kdy rozhovor vyšel, měli tolik přístupů jako za celý předchozí rok dohromady. Něco neuvěřitelného!

Pro mě jako pro šéfredaktora to byl signál dobře zvoleného tématu. Pro část biskupů to bylo ale velmi problematické a nesouhlasili s ním. Jiným se to naopak zdálo být zajímavé.

Bez zajímavosti není ani to, že čtenáři, kteří na materiál reagovali, byli detailně seznámeni s obsahem zmíněné reality show...

A tady je také částečně odpověď na předchozí otázku, jestli má smysl dělat solidní noviny. Bulvár, drby a pitvané soukromí nikdo navenek nechce, ale všichni kupují noviny, které jsou podobných informací plné...

Text a foto Jiří Kučera

Antonín Randa

Narozen 1972, v *Katolickém týdeníku* pracuje od roku 2000. Prošel prakticky všemi redakčními posty, šéfredaktorem od roku 2003. Je ženatý a má jedno dítě.

Rodičovská autorita

Rodiče jsou pro děti něco jako stěna pro břečtan. Bez ní by se jenom plazil po zemi. Obviňování rodiny ze slabé výchovy se již téměř stalo národním sportem. Jako bychom řekli: žádná zeď již není...

Jsmo veterány společnosti, ve které bylo kdysi relativně snadné vykonávat autoritu. V dnešní západní společnosti, kde na výchovném poli panuje individualismus a relativismus, jsou rodiče ponecháni sami sobě. Musí se vypořádat s dětmi a především dospívajícími, kteří alespoň navenek spontánně reklamují popírání veškerých zákazů. Chceme-li o tom přemýšlet s užitkem, bude dobré rozlišit mezi třemi typy autority: formální, morální a citovou.

Formální autorita je autoritou spíše spontánní. Předepisuje zákazy a udílí povolení. Přes plnou čaru se nepředjíždí, jelikož je to zakázáno, přes přerušovanou ano; nesmí se zůstat bez dovolení venku; neodpovídá se nevychovaně babičce; nejí se s nemytými rukama... I když je důležité pokaždé dítěti vysvětlovat, proč se to nebo ono nesmí, je třeba přiznat, že formální autorita předpokládá určitou míru libovolnosti. Dítě zpravidla právě vůči této její povaze protestuje. Formální autorita vyžaduje proto víc než obě ostatní naprostý soulad mezi rodiči. Pro některé rodiče je autoritativní orientace lákavá. Zdá se jim, že trest je účinným kázeňským prostředkem. Obvykle zamezí špatnému chování a vytvoří systém zjevné kontroly.

Problém je však v tom, že z dlouhodobějšího hlediska je jejím výsledkem vzpoura, nečestnost, nedostatečná sebedůvěra a vzdor. Děti se naučí žít pod vnější kontrolou, ale nezískají smysl pro osobní odpovědnost. Naučí se lhát. Pokud se nikdo nic nedožádá, věc bude v pořádku. Autoritativní rodič musí nedostatků trestat určitou formou bolesti. Buď něco zakáže, nebo dítě přinutí k dalším domácím pracím. To vše vytváří v ovzduší rodiny dusno.

Morální autorita je obtížnější. Je založena na tom, že děti vnitřně přijmou to, co je pro rodiče dobré či špatné, správné či zmylené. Rodiče se především snaží v dětech budovat svědomí. Zejména dospívající bude samozřejmě velice citlivý na eventuální protiklady rodičů i celé společnosti. V těchto případech si nejprve bude myslet, a potom i říkat nahlas: „Chceš po mě, abych dělal to a to, ale sám to neděláš!“ „Ty to říkáš tak, ale tatínek říká pravý opak!“ „Dneska už nikdo není tak zaostalý!“ Největším problémem tohoto druhu autority je skutečnost, že dnešní děti žijí ve světě, ve kterém si dospělí nejsou jisti svými přesvědčeními. Naše děti by si byly jistější ve svých hodnotách, pokud bychom my byli jistější v našich.

Citová autorita je založena na lásce k vlastnímu dítěti a touze, aby bylo šťastné. Dítě své rodiče miluje a uznává, protože ho chtěli, mají ho rádi, utěšují ho a uspokojují jak jen mohou. Aby se jim odplatilo, snaží se jim odměnit tím, že přistoupí na jejich požadavky (třeba prostřít stůl nebo se pořádně učit). Citová autorita je vlastní matce i otci. Je autoritou povzbudivou, jelikož na dítě přenáší pocit, že dobré chování mu udělá dobře. To neznamená, že rodiče nepoužívají i rozhodná „Ne“. Postoje jako ustupování, rezignace a nadměrná laxnost by si děti okamžitě vysvětlily jako znamení nezájmu a lhostejnosti ze strany rodičů.

Citová metoda je metodou demokratickou, založenou na svobodě uvnitř určitých hranic. Základním filosofickým východiskem tohoto postoje je přesvědčení, že rodiče i děti mají jakožto lidské bytosti stejnou hodnotu, a tedy i právo, aby se s nimi jednalo důstojně a s úctou. V demokratické rodině všichni její členové mají právo vyjadřovat myšlenky a pocity, stejně jako právo, aby jim bylo nasloucháno. To neznamená, že si děti mohou dělat, co chtějí, nebo že nemusí poslouchat a respektovat rodiče. Jestliže dospělí udržují kontrolu, děti se cítí bezpečně. Tento druh autority je učí rozumnosti: odpovědnosti za svá rozhodnutí, sebekontrole, učí se z důsledků vlastního jednání. Rodinné ovzduší je v tomto případě pozitivní a klidné.

Vypráví o tom Gianni Rodari v krásné povídce s názvem „Kdo tady poroučí?“ Ptám se jedné holčičky: „Kdo doma poroučí?“ Mlčí a tiše se na mne dívá. „No tak, kdo u vás poroučí? Tatínek nebo maminka?“ Holčička si mě prohlíží a nedopovídá. „Tak řekneš mi to, nebo ne? Kdo je u vás doma pánem?“ Znovu mne zmateně pozoruje. „Nevíš, co znamená slovo poroučet?“ Samozřejmě, že to ví. „No tak?“ Dívá se na mne a mlčí. Mám se rozzlobit? Nebo je snad nemá? Utíká na kopec a shora na mne vyplázne jazyk a směje se: „Neporoučí nikdo, protože se máme rádi.“

Bruno Ferrero
přeložil Ladislav Heryán

Jak vidí salesiány v Bulharsku

Vážená redakce,
„v 21. století, kdy se málokdo zajímá o druhé, se salesiáni zabývají dětmi a mládeží, jejich priority zůstávají pořád stejné,“ řekla šestadvacetiletá učitelka Desislava z bulharského Kazanlaku poté, co viděla film Don Bosco. „Od konce 19. století, kdy žil Don Bosco, se proměnila Evropa, myšlení, pohled na svět, vše se proměnilo, ale salesiáni ne,“ dodává Desi, která se se syny Dona Boska seznámila teprve před pěti měsíci.

Děti potřebovaly tehdy to samé jako dnes a salesiáni jim to dávají. Udělají si na ně čas, dávají jim kus svého života, projeví porozumění.

Výzkumy v Bulharsku ukázaly, že rodiče hovoří se svými dospívajícími dětmi průměrně dvanáct minut denně. Dospívající potřebuje mluvit s někým, kdo mu rozumí, kdo se dokáže vžít do jeho světa. Babičky a dědečkové by to dělali rádi, ale nerozumí moderním věcem, rozumí tužce a papíru, nerozumí například počítačům.

Rodiče jim jsou blíž, ale jsou tak zaměstnaní zajišťováním základních fyzických potřeb, že nemají čas na duševní potřeby dítěte. S dětmi mluví jen skrze peníze, když jim je dávají. Rodiče ani neznají kamarády svých dětí.

„Tady v Kazanlaku je otevřena oratoř čtyři dny v týdnu tři hodiny. Možná se to může zdát málo, ale tolik času mnohé děčko doma s rodiči zdaleka nestráví. Děti rostou samy, protože rodiče pracují pro peníze, a ne pro následnou radost z nich, pro jejich užívání,“ uzavírá Desislava.

Jiří Štercl ◆

Čtenářům Salesiánského magazínu přinášíme pár fotografií z působení našich misionářů v Bulharsku.

Foto: archivy SM

Prázdný život, prázdné lahve

Na nový film Zdeňka a Jana Svěrákových jsem šla vlastně ze zvědavosti. Nemám moc ráda laskavé a přátelské filmy, víc mne zaujmou severská dramata, ale u *Vratných lahví* jsem udělala výjimku. Zajímalo mne, jestli scénář, který vznikl v holestech, protože byl přepisován a různě měněn, za něco stojí, a jestli ve filmu najdu něco nového.

Příběh stárnoucího učitele Tkalouna a jeho ženy je tragikomický, zajímavý, pestrý i nudný zároveň (asi tak jako život každého z nás). Když se stárnoucí Tkaloun rozhodne, že už nebude učit, přijde nejen o práci, ale i o náplň dlouhých dní. Už nemůže učit, ale nedovede být ani doma, nudí se nejen se svojí ženou, ale i sám se sebou. A tak zkouší najít zajímavou práci, kterou objeví za okénkem v místní samoobsluze. Bývalý pan učitel stojí pod nápisem *Vratné lahve*, povídá si se zákazníky, obsluhuje je a má své místo na světě (alespoň načas).

Nemá moc smysl převyprávět děj (to byste pak nemuseli jít do

kina, a to by byla škoda). Spíš stojí za to upozornit na zajímavé postavy příběhu. V první řadě je to Tkalounova žena Eliška. Ztrhanou a zdánlivě vyhořelou ženu, která tuší, že k ní muž cítí už jen odpor, skvěle ztvárnila Daniela Kolářová. Její Eliška je přísná a zároveň zoufalá, svou strohostí Tkalouna připraví o poslední zbytky touhy, ale sama po ní svým způsobem žadoní. Skvělý je i Tkalounův kolega ze školy Robert Landa (hraje Jiří Macháček). Učitel, který svým kolegům říká „vole“, a týpek s nulovým

sebevědomím v jedné osobě, nemá pro děj *Vratných lahví* velký význam, ale prostě zaujme.

A jestli jsem ve filmu našla něco nového? Trochu mne mrzí, že některé scény nápadně připomínají starší Svěrákovy filmy (*Vrchní, prchni!* nebo *Babí léto*). Krom toho jsem ale ve filmu objevila důležité poselství: když svému životu nedám jasnou náplň, bude z něj po čase jen ta prázdná láhev. Skončím jako starý a nudící se Tkaloun, a to nechci.

Marie Těthalová

Letní tábor rodin YMCA

na Pavlátově louce u Nového Města nad Metují

Kdy: turnusy 11.-18. 8., 18.-25. 8., 25. 8.-1. 9. 2007).

Ubytování v šestilůžkových chatkách a ve zděném domku.

Cena v Kč dospělý: 1900 (1800 člen), děti: malá porce 1600 (1500 čl.), velká porce 1800 (1700 čl.), malé děti, které se nestravují 500 (400 čl.).

POZOR! Sleva pro vícedětné rodiny: 300 Kč na 4. a každé další dítě.

Program: chystáme soutěže, olympiádu, noční hru, táboračky, výlet, besedy o zajímavých tématech, batikování, savování, malování na hedvábí...

Přednášky a poradenství psychologa k problematice manželství a rodiny (přítomen po celou dobu tábora).

Chceme, aby si s námi užili rodiče i děti!!!

Dále prosíme o pomoc při hledání pomocníků k dětem, kteří budou zajišťovat dopolední program a pomáhat při odpoledních a večerních akcích. Nabízíme jim pobyt a stravu zdarma. Požadujeme věk nad 18 let a vítáme Bližší podrobnosti a přihlášky na adrese YMCA - Živá rodina, Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1, tel. 224 872 421, mail zr@ymca.cz.

Dejte jim do ruky hudební nástroj

Hledáte pro své dítě vhodný hudební nástroj? Nevíte, který vybrat? Inspirací vám může být kniha *Hudební nástroj a naše dítě*, z níž vám přinášíme krátkou ukázkou jako inspiraci.

Začněme třeba houslemi:

Ke hře na housle je nutný velmi dobrý hudební sluch. Hráč vytváří a formuje tóny tak, že levou rukou „zkracuje“ struny a pravou rukou ních přejíždí smyčcem. Nepomáhají mu žádné klapky, ventily, pražce ani jiná mechanická zařízení. Houslista nepotřebuje dobrý sluch jen k tomu, aby mohl hrát, ale aby si také mohl housle před každým cvičením naladit.

Housle se vyrábějí ve třičtvrtinové, poloviční, čtvrtinové, a dokonce i osminové velikosti, proto není problém najít vhodný nástroj dokonce i pro tříleté dítě. (K malým houslím budete potřebovat také malý smyčec.)

Při posuzování vhodnosti houslí pro vaše dítě není tak důležité, zda udrží malé housle a vypadá u toho spokojeně. Uvažujte raději o tom, zda váš potomek není přetížen školními povinnostmi nebo novými předměty ve škole. Máte-li nějaké pochybnosti, vyčkejte, protože s výukou hry na hudební nástroj není třeba spěchat.

Tělesné předpoklady

Housle se hodí k lehkému a pružnému typu gymnasty a tanečníka. Na housle se hraje vestoje, což procvičuje rovnováhu celého těla. S výukou na malé housle se obvykle začíná mezi šestým až desátým rokem.

U houslisty se vyžaduje dokonalá přesnost práce levé ruky, proto se housle nedoporučují dětem orientovaným výrazně na pravou ruku. Na druhé straně většina levorukých dětí si s nástrojem poradí snadno.

Lidé, kteří na housle nehrají, se často mylně domnívají, že se nástroj drží levou rukou. Ve skutečnosti musí být levá ruka zcela nezatížená, pokud má jemně a přesně mačkat struny. Nástroj se drží v sevření mezi bradou a klíční kostí. Při hře se tedy chvění

Foto: archiv SDB

KAPELA PATŘÍ MEZI ZÁKLADNÍ VÝCHOVNÉ PRVKY SALESIÁNSKÉHO PŮSOBNÍ

nástroje přenáší přes kosti přímo do mozku – což posluchač samozřejmě nepostřehne. Pro mnohé děti je chvění nástroje nepříjemné, ba dokonce bolestivé. Pro děti s poruchami sluchu může být i nebezpečné.

Psychické předpoklady

Děti, které dobře zvládnou hru na housle, v sobě spojují inteligenci a vnímavost, dobrý hudební sluch

a současně i vysokou míru svědomitosti. Rodiče se někdy diví, proč očividně bystré dítě, které se snadno naučilo číst a psát, ve škole má dobré známky a je společenské, nezvládne hru na housle a zanechá jí, zatímco jeho evidentně méně inteligentní kamarádi pokračují a dělají pokroky. Odpověď obvykle tkví ve skutečnosti, že chytřejšímu dítěti šlo všechno vřdycky snadno a nikdy se nenaucilo o něco usilovat. Bez svědomité píle nelze při hře na housle dosáhnout žádných větších pokroků.

Povahové předpoklady

Strunné nástroje nenabízejí možnost vybití přebytečné prudkosti a bujnosti. Vyhovují spíše klidným dětem, které si spokojeně dokážou číst ve svém pokoji nebo si rády hrají s jedním či dvěma blízkými kamarády. Dokonce i houslisté v orchestru se spřátelí jen s jedním či dvěma kolegy a nestýkají se se všemi padesáti členy smyčcové sekce. Paradox je v tom, že se musí smířit se skutečností, že jejich hlavní funkcí je podílet se na společném

zvuku; posluchač jen málokdy slyší hrát jednotlivého houslistu. Hru na housle často dobře zvládnou jedináčci. Je to částečně proto, že rodiče stráví s jediným dítětem více času a chtějí se podílet na jeho rozvoji, ale také proto, že jedináčci jsou zvyklí vytvořit vztah s učitelem a vytěžit z něj co nejvíce, což je nezbytná podmínka ke zvládnutí nástroje.

***Hudební nástroj a naše dítě*,
Tovim Atarah Ben; Boyd Douglas
Cena: 199,- Kč
Vydalo nakladatelství Portál**

Prázdninové akce

Už máte vybráno kam pošlete své děti na prázdniny? Pokud ještě ne, nebo pokud váháte komu své ratolesti svěřit, nechte se inspirovat nabídkou salesiánských akcí, které připravují jednotlivá střediska salesiánů, sestry salesiánky, Salesiánské hnutí mládeže a další.

Foto: archiv SM

Brno-Žabovřesky

Téma	Věk	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
7 divů Brna	13–15 let	8.–15. 7.	Čučice	Martin Hobza	1300,- Kč
Čtvero ročních období	11–15 let	9.–14. 7.	Středisko	Jitka Kotrašová	1300,- Kč
Hudební festival Čučice 2007	8–12 let	18.–21. 7.	Čučice	Michaela Staňková	900,- Kč
Keramický příměstský tábor	7–10 let	28. 6.–4. 7.	Středisko	Ludmila Krčálová	700,- Kč
Kološum	14–19 let	16.–22. 7.	Srní na Šumavě	Romana Mířková	1800,- Kč
Ministranti	9–14 let	21.–31. 7.	Budkovice (tee-pee)	Vít Dlapka	1600,- Kč
Odtud až tam	od 12 let	2.–8. 7.	Orlické a Rychlebské hory	Marie Pavoničová	1700,- Kč
Po stopách civilizace	11–14 let	1.–10. 8.	Budkovice (středověké stany a tee-pee)	Veronika Ryšavá	1600,- Kč
Templštýn – 1. turnus		11.–15. 6.	Templštýn	Zuzana Prudíková	1200,- Kč
Templštýn – 2. turnus		18.–22. 6.	Templštýn	Zuzana Prudíková	1200,- Kč
Volejbalové soustředění	15–19 let	5.–12. 8.	Ostrov u Macochy	Radek Komínek	1600,- Kč
Hudební čtyřdenní tábor	8–12 let	18.–21. 7.	Čučice	Míša Staňková	

Brno-Líšeň

Téma	Účastníci	Věk	Termín	Kde	Cena	Vedoucí
Prázdniny v Bedřichově I.	matky s dětmi	1–5 let	9.–14. 7.	Bedřichov u Lysic	1800–2400,- Kč	Marie Pospíšilová, mobil 736 523 614, mpospecka@centrum.cz
Prázdniny v Bedřichově II.	matky s dětmi	1–5 let	30. 7.–4. 8.	Bedřichov u Lysic	1800–2400,- Kč	Marie Pospíšilová, mobil 736 523 614, mpospecka@centrum.cz
Prázdniny ve Strážku	matky s dětmi	1–5 let	7.–12. 8.	Strážek	1800–2400,- Kč	Marie Pospíšilová, mobil 736 523 614, mpospecka@centrum.cz
Malý letní příběh	kluci a holky	10–12 let	15.–22. 7.	Radešínská Svratka	1400,- Kč	Hana Slavičková, mobil 736 647 312
Modrý květ	kluci a holky	12–14 let	7.–14. 7.	Nové Syrovice	1300,- Kč	Ondřej Šabatka, mobil 776 770 375, ondra.sabatka@centrum.cz
Reakce	kluci a holky	16–18 let	21.–28. 7.	Okluky u Malého Hradiska	1500,- Kč	Martina Krámerová, mobil: 723 940 797, m.kramerova@centrum.cz
Příměstský tábor	kluci a holky	do 14 let	2.–6. 7.	Brno a okolí		Petra Nezvalová, mobil 739 259 145, petra.nezvalova@seznam.cz
3P – Pohodový Pánský Pětiboj – fotbal, softbal, voda, skály, les	kluci	12–15 let	3.–11. 8.	Proseč u Skutče	1300,- Kč	Pavel Ženíšek, mobil 777 878 453, pavelzenisek@centrum.cz
Kolem dokola 2 – Slovensko	kluci a holky	15–26 let	8.–21. 7.	na silničních kolech okolo Slovenska	3500,- Kč	Pavel Andrlé, mobil 737 586 245, marf.a@centrum.cz,

Teplice

Salesiánské středisko mládeže v Teplicích připravuje na letošní prázdniny:

1. Začátkem prázdnin se chystáme již tradičně na sjezdění Ohře
2. Letní tábor pro děti ze salesiánského střediska tentokrát v Bílých Karpatech
3. Tradiční léto v sídlišti – tři týdenní programy pro děti, které neodjíždějí na prázdniny
4. Dvě letní chaloupky pro děti z farnosti

Bližší informace budou od května zveřejněny na www.teplice-city.cz/sasm/, nebo je získáte ve středisku: Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže, Rovná 277, 415 01 Teplice, tel.: 417 578 480, mobil: 603 561 984

Foto: archív SM

Salesiánské hnutí mládeže – Klub Praha-Karlín

Téma	Věk	Termín	Místo	Vedoucí	Kapacita	Cena
Bez zaměření	10–12 let	30. 7.–6. 8.	Zbraslav u Brna	Tereza Němcová	15 míst	1050,- Kč
Bez zaměření	11–14 let	20.–26. 8.	Ouběnice, okr. Benešov	Kateřina Voleková	15 míst	950,- Kč
Putovní	14–17 let	10.–15. 7.	Žďárské vrchy	Klára Triebeneklová	10 míst	850,- Kč
Bez zaměření	8–10 let	22.–29. 8.	Jistebnice (u Tábora)	Terezie Beránková	18 míst	1050,- Kč
Všeobecná, smíšená	12–16 let	20.–27. 7.	Vidče (Valašské Meziříčí)	Marie Tkadlecová		1250,- Kč
Výtvarná	7–10 let	9.–16. 7.	Svitávka u Boskovic	Veronika Tomanová	12 míst	1050,- Kč
Hudebně taneční	13–15 let	1.–9. 8.	Liberec Ruprechtice	Ludmila Pavlíčková	16 míst	1150,- Kč
Hudebně taneční	9–12 let	13.–20. 7.		Ludmila Pavlíčková	16 míst	1050,- Kč
Všeobecná, tvořivá činnost	6–12 let	1.–8. 7.	Milhostice (Sedlec-Prčice)	Dagmar Štefanová	12–15 míst	1250,- Kč
Příměstský tábor	děvčata 5–8 let	9.–13. 7.	Praha-Karlín	Zuzka Magerová		350,- Kč
Pěší pouť asi 150 km	13 let a více, mohou se zúčastnit i rodiče	21.–27. 8.	Vranov nad Dyjí–Velehrad	Veronika Rundová		300,- Kč

Bližší informace poskytnete Zdislava Háchová,
tel.: 286 001 031, e-mail: fmakobylyis@volny.cz

Vícerozměrná, multikulturní chaloupka

Osobní zkušenosti z pobytu v Etiopii, Indii a Kongu, workshopy, drobné práce a hry jsou hlavní náplní 3D+ chaloupky, která proběhne 21.–29. 7. 2007 ve Štítarech u Znojma. Chaloupka je určena pro mládež od 15 do 20 let a pořádají ji bývalé dobrovolnice Madla Kabelková (madla9@tiscali.cz, tel.: 723 531 878), Jana Švecová jana_svecova@yahoo.de, mobil: 605 842 369) a Jitka Popelková (jitka.popelkova@seznam.cz, tel.: 608 654 414), které podají bližší informace.

Praha-Kobylisy

Cena bude pravděpodobně 1800,- Kč s tím, že pokud je to pro vás možné, uvítali bychom „sponzorskou cenu“ řekněme 2000,- Kč. Naopak, pokud by uvedená cena byla příliš vysoká, můžeme se domluvit i na nižší.

Seznam chaloupek (řazeno přibližně podle věku):

Věk	Termín	Místo	Vedoucí
14–16 let	16.–29. 7.	Kramolín	Martin Kuklík, markuklik@tiscali.cz, tel.: 731461251
11–14 let	31. 7.–13. 8.	Brtníky	Jiří Kuklík, jirikuklik@centrum.cz, tel.: 608820429
9–11 let	8. 7.–21. 7.	Sloup v Čechách	Jaroslav Skála, jaroslavskala@seznam.cz, tel. 777599032

Naším cílem samozřejmě není „přetahovat“ děti z jiných zaběhnutých akcí, které pořádá farnost, skauti či někdo jiný. Pokud ale máte vnuka, synovce, prasnynovce či známého, kteří by se rádi zúčastnili, neváhejte je informovat. V případě zájmu se můžete domluvit přímo s vedoucím chaloupky.

Foto: archiv SM

Za salesiány, kteří připravují chaloupky: Ing. Tomáš Kubalík, SDB
Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8, tel.: 283 029 124 e-mail: kubilik@sdb.cz, www.sdb.cz/chal/

Připravované tábory – výběr – SaSM Plzeň

Téma	Účastníci	Věk	Termín	Místo	Vedoucí
Křesťanský program	kluci i děvčata	8–16 let	1.–14. 7.	Dolní Nětčice u Lipníka n. B.	Jan Fictum
	děvčata	10–15 let	29. 6.–8. 7.	Bukovec (okr. Domažlice)	Eva Turková
Sportovní zaměření	kluci	10–14 let	10.–22. 7.	Bukovec (okr. Domažlice)	Marek Sklenář
Sportovní zaměření	kluci i děvčata	10–14 let	13.–22. 8.	Brtníky u Rumburka	Milan Růžička

Uzávěrka přihlášek 30. dubna.

Bližší informace: SaSM Plzeň, Revoluční 98, Plzeň, 377 266 953, fax: 377 450 503, kontaktní osoba Marek Sklenář, sklenar@sdbplzen.cz; podrobnosti i další akce viz www.sdbplzen.cz.

Sestry salesiánky Plzeň Kurz misijních dobrovolníků

Hledáš alternativu ke konzumnímu způsobu života? Chceš poznávat nové lidi, kultury, kraje? Jsi ochoten dát zdarma k dispozici své vlastní schopnosti a čas? Pokud ano, zveme tě na Kurz misijních dobrovolníků.

Kdy: 15.–22. 7. 2007 v Nečtinách u Plzně

Podmínky na táboře: jednoduchá strava, spacák, karimatka, jednoduchá hygiena, během tábora se nepoužívá mobil, nekouří se, nepije se alkohol, neodděluje se od skupiny.

Potřebuješ mít: 18–26 let, spacák, karimatku, Písmo svaté – Nový Zákon, hudební nástroj, něco, čím představíš své město, typický předmět, který bys mohl dát druhým.

Poplatek: 700,- Kč – vytvoříme společný fond a z něj budeme žít (vaření apod.).

Podrobnosti: zhachova@volny.cz, olandrova@seznam.cz

DUCHOVNÍ CVIČENÍ pro děvčata ve věku 16–20 let pořádají sestry salesiánky od 19. do 26. srpna 2007 v Beskydech na „Krásné Samotě“. Podrobnější informace lze získat na adrese: zdenkafma@seznam.cz nebo hagenert@centrum.cz.

Foto: archív SM

Téma	Účastníci	Věk	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Expedice Řím 2007 rekreačně poznávací	dívky	7.–9. třída	30. 6.–7. 7.	Řím	Olga Landrová	5000,- Kč
Všeobecné	dívky	1.–3. třída	2.–8. 7.	Stod	Pavla Mikysková	1000,- Kč
Pěší turistika	dívky	4.–6. třída	8.–15. 7.	Kvilda	Zdeňka Kůsová	1200,- Kč
Florbalově-sportovní tábor	chlapci přednostně z florbalových kroužků	4.–6. třída	13.–22. 7.	Husinec	Josef Rajtmajer	1200,- Kč
Pro věřící dívky	dívky	7. třída a vyš	22.–29. 8.	Borová u Svitav	Jarka Chorovská	1100,- Kč

Přihlášky přijímáme osobně, písemně nebo telefonicky do 30. dubna 2007.

K přihlášení jsou potřeba tyto údaje: Jméno a příjmení dítěte, adresa, třída a číslo telefonu.

Prostějov

Téma	Účastníci	Věk	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Pobytový tábor	děti	7–11 let	1.–8. 7.	Stará Voda	Jana Marková	1050,- Kč
Pobytový tábor	děti	7–11 let	8.–15. 7.	Stará Voda	Lenka Ottová	1050,- Kč
Cyklistický tábor LEWRON			1.–13. 7.	Beskydy	Petr Vaculík, Tereza Slezáková	2000,- Kč
Pobytový tábor	děvčata	12–15 let	16.–26. 7.	Jalubí	Jana Štěpánková	1500,- Kč
Pobytový tábor ODYSSEUS 2007	chlapci	12–15 let	15.–28. 7.		Jaroslav Němec	1950,- Kč
Cyklistický putovní tábor „Altenmarkt 2007“			3.–18. 8.		Jaroslav Němec	3500,- Kč
Putovní tábor	společenství animátorů		23.–26. 8.	Jeseníky	Jaroslav Němec	Předpokládaná 300,- Kč (je dotována)
Rangers výcvik	budoucí animátoři		26.–28. 8.		Tereza Slezáková	200,- Kč (je dotována)
Zamávání prázdninám			26.–30. 8.		Veronika Ehlová	350,- Kč

Bližší informace: P. Ing. Jaroslav Němec 603 953 727 nebo e-mail: sdb.pv@tiscali.cz

Zlín:

Zlínské středisko mládeže je o prázdninách otevřené 2. 7.–13. 7. a 20. 8.–30. 8.

Prázdninové tábory středověké a indiánské v Budkovicích u Ivančic u Brna

- 7.–17. 7. a 17.–27. 7. pro děti
- 27. 7.–5. 8. pro středoškoláky
- 2.–7. 7. pro dospělé.

Zúčastníme se setkání mládeže v Táboře a určitě bude nějaká akce pro animátory jako odměna za práci o prázdninách.

Více informací: www.zlin.sdb.cz, nebo na tel. čísle: 577 243 009, případně e-mail: saleklub@quick.cz

Foto: archív SM

Ostrava

Účastníci	Věk	Termín	Místo	Vedoucí	Cena
Děti (děvčata i chlapci)	7–9 let	23. 7.–2. 8.	Pražmo (Morávka)	Daňmar Praisová	1600,- Kč
Mladší děvčata	10–12 let	23. 7.–2. 8.	Borová u Malenovic	Martina Bartošová	1600,- Kč
Mladší chlapci	10–12 let	23. 7.–2. 8.	Hodoňovice (Baška)	Petr Kalas	1600,- Kč
Starší děvčata	13–15 let	23. 7.–2. 8.	Orlí Hnízdo (Pstruží)	Agáta Šebestová	1600,- Kč
Starší chlapci	13–15 let	23. 7.–2. 8.	Ostravice	Jiří Heiser	1600,- Kč

Všechny tábory mají křesťanský charakter a velikostí (max. 20 účastníků) a atmosférou mají rodinný charakter.

Všechny tábory jsou v jednom termínu na 5 různých místech nedaleko od sebe v oblasti Frýdlant nad Ostravicí.

Byli bychom velmi rádi, aby při přihlašování byly dodrženy věkové kategorie účastníků, aby nebyly velké věkové rozdíly ve skupině. Proto jsme také všechny tábory naplánovali v jednom termínu.

Součástí programu bude také velké setkání všech účastníků táborů v rámci celodenního výletu.

Je možné, že se místa pro jednotlivé tábory dle počtu přihlášených dětí vzájemně vymění. Objekty mají různou kapacitu a nevíme, kolik se dětí na každý tábor přihlásí.

Při účasti více sourozenců na táborech má každý další sourozenec slevu 300,- Kč, tzn. že 2. sourozenec platí 1300,- Kč, 3. sourozenec už jen 1000,- Kč.

Příhlášku na tábory si můžete vyzvednout na vrátnici střediska nebo v kostele sv. Josefa (v Bosku) vzadu na stole. Je možné si ji také stáhnout z www.ostrava.sdb.cz.

Příhlášku odevzdejte do konce dubna na středisku v kanceláři Střediska nebo zašlete poštou.

Tábor je třeba zaplatit do konce května v kanceláři Střediska. Nestane-li se tak, bude místo nabídnuto dalším zájemcům. Kapacita táborů je omezená!

Hradí-li tábor zaměstnavatel, vydáváme potvrzení o účasti.

Bližší informace o táborech zašlou vedoucí během června. Do té doby informace u P. Jiřího Cahy (737 309 909, jjaha@seznam.cz).

Foto: archiv SSM

České Budějovice

Téma	Účastníci	Věk	Termín	Místo	Vedoucí
Příběh rytíře Kiliána	kluci	2.-3. třída	2.-9. 7.	Jistebnice	Honza Liška
...je čas opustit Egypt...	kluci	4.-5. třída	30. 6.-8. 7.	Putim	Laďa Bandouch
TERRA INCOGNITA...	kluci	6.-7. třída	30. 6.-10. 7.	Ovčín u Bernartic	Ondra Trojek
...to všechno kvůli tomu kameni?!	kluci	8.-9. třída	7.-18. 7.	Hranice u N. Hradů	Ondra Záleský
Konec civilizace	kluci, holky	15-18 let	18. 7.-1. 8.	Hranice u N. Hradů	Jirka Heller
Pořešniček	holky, kluci	5-7 let	30. 6.-7. 7.	Pořešinec	Alča Tlamsová
In nomine codex commune	ministranti		22.-31. 7.	Putim	Kuba Skřička
Cesta po světě	holky	2.-3. třída	4.-11. 7.	Klokoty u Tábora	Olinka Švecová
Všechny záhady ještě vyřešeny nejsou...	holky	5.-6. třída	3.-12. 7.	Slivice u Příbrami	Eva Horáčková
Putování s alchymistou	holky, kluci	6-7 let	18. 7.-30. 8.	Slivice	Nada Šindelářová
„ŠÍPtimes“	holky	8.-9. třída	10.-21. 7.	Ovčín u Bernartic	Lenka Šístková

Kontaktní adresa:

Libor Macák
SaSM – DDM ČB
E. Destinové 1, 370 05 České Budějovice
telefon: 385 341 877 – úterý a čtvrtek 16.00–18.00
mobil: 731 625 955 – pondělí až pátek od 15.00
e-mail: chaloupky.sdb@seznam.cz
web: www.chaloupky.sdb.cz

Foto: archiv SSM

Moravské Budějovice

Formační kurzy pro mládež

Letos je to už 33. ročník. Jedná se o dva týdenní kurzy pro mládež – kluky i holky od 17 do 25 let. Prožijí skvělé křesťanské společenství (max. 20 účastníků), prohloubí své náboženské vzdělání a praxi modlitby, naučí se lépe komunikovat, budou mít čas vážně přemýšlet o svém životním povolání (manželství, zasvěcený život), pomůže jim to zapojit se do života církve, setkají se s mnoha úžasnými lidmi, zahrají si spoustu her, vypraví se na pouť a mnoho jiného.

Termíny: 20.-27. 7. v Jaroměřicích n. Rokytnou a 27. 7.-3. 8. ve Vidči u Rožnova p. R.

Příhlášky: Jožka Kopecký st. (jkopc@quick.cz).

= příspěvek na režii ve výši asi 900 Kč, přihlášení dostanou podrobné informace i s plánkem cesty.

Pardubice:

Téma	Věk	Datum	Místo	Poznámka
Tábor pro nejmladší	1. stupeň ZŠ	30. 6.–6. 7.	Borová u Poličky	
Tábor pro děvčata	2. stupeň ZŠ	30. 6.–6. 7.	Borová u Poličky	obsazeno
Vodácký tábor	2. stupeň ZŠ	9.–14. 7.	Morava	obsazeno
Tábor pro chlapce – středověk	2. stupeň ZŠ	23. 7.–3. 8.	Borová u Poličky	obsazeno
Zahraniční výměnný pobyt	mladí nad 18. let	4.–19. 8.	Sardegna – Cagliari	obsazeno
Příměstský tábor SASM SKM	1.–2. stupeň ZŠ	27.–31. 8.		
Mezinárodní volejbalový turnaj – děvčata	2. stupeň ZŠ	5.–11. 9.	Lugo di Ravenna – It	obsazeno

Bližší informace:

Salesiáni Dona Boska
Zborovské náměstí 2018
530 02 Pardubice

tel: 466 335 178
fax: 466 335 210
www.pardubice.sdb.cz

Salesiánské hnutí mládeže – Klub Hradec Králové:

Účastníci	Věk	Termín
děvčata	13–15 let	12.–21. 7.
děvčata	7–10 let	14.–20. 7.
děvčata	11–13 let	19.–28. 7.

Foto: archiv SM

Více informací získáte na e-mailu fmahk@volny.cz

Sebranice

Účastníci	Věk	Termín	Místo	Vedoucí
ministranti	4.–5. třída	1.–9. 7.	České Petrovice	Martin Jeleček
kluci	4.–5. třída	9.–15. 7.	Spáleníště	Jakub Švanda
kluci	6.–8. třída	9.–15. 7.	České Petrovice	Jiří Reiter, Dominik Převor

Další akce, které se ještě časově upřesní:

- týdenní pobyt pro modeláře – vede Jaroslav Růžička
- duchovní obnova spojená s výšlapy – Nízke Tatry (pravděpodobně 5.–11. 7.) pro kluky od 15 let – vede P. Radek Gottwald
- několikadenní puťák – kluci 8. třída a výše – vede Jakub Švanda

Bližší informace poskytnete P. Radek Gottwald,
tel.: 461 745 104, e-mail: radekgo@volny.cz
nebo na www.sdb.cz/sdbsebranice/

Foto: archiv SM

Dny spirituality salesiánské rodiny

Nechme se vést Bohem, který miluje život a chce, abychom měli plnost života, bylo hlavním mottem dnů salesiánské spirituality, které proběhly od 17. do 21. ledna v Římě.

Na setkání byli přítomni zástupci 17 větvi salesiánské rodiny z 30 národností. Zájem byl větší než počet míst, které mohl generální dům nabídnout.

Po přivítání delegátem pro salesiánskou rodinu následovala přednáška na téma Život podle pojetí Bible. Potom následoval příspěvek o životě z pohledu antropologa a program pokračoval večeri. Po večeri byla videoprojekce Hesla, večerní slůvko atd. Další den pokračoval příspěvkem Myšlení církve o životě svědectvími víry. Byla to svědectví lidí, kteří prožívají život jako Boží dar za velice těžkých podmínek

V sobotu byl přednesen příspěvek o Donu Boskovi. Přednášející sestra byla sice docentka, ale mluvila tak rychle, že snad ani nechtěla dát prostor Duchu svatému... Asi nám toho chtěla hodně sdělit.

Osobně se mi nejvíce líbila závěrečná trinitární meditace hlavního představeného o tom, že „Bůh je milovník života“ a že „Ježíš přišel, abychom měli život v plnosti“; byl to nádherný obraz, který vycházel z Ježíšova uzdravení vdovina syna.

Poselství ze Dnů spirituality je tedy Přijmi život jako Boží dar. Bránit, rozvíjet život můžeme jenom jako salesiánská rodina. I proto jsem si předsevzal, že vydám pátý díl vtipů. Přejí vám všem, aby z vás tryskal život!

Jan Ihnát

„VÝCHODNÍ BLOK“ V ŘÍMĚ. ZLEVA: P. JANKO IHNÁT A HANKA IMLAUFOVÁ Z ČR, DON VAN HECKE (ITÁLIE), ZUZANA HAVLÍKOVÁ (SLOVENSKO) A SALESIÁN Z MOSKVY IGOR HAJZOK

Čeští salesiáni v číslech

Stav salesiánské provincie k 31. prosinci 2006.

- K 31. 12. 2006 měla salesiánská provincie 182 spolubratřů se sliby (z toho 3 pracují v jiných provinciích) a 1 novice.
- 14 salesiánů (1 koadjutor, 12 studentů a 1 kněz) mělo časné sliby.
- 168 spolubratřů (13 koadjutorů, 3 studenti, 1 trvalý jáhen a 151 kněží) mělo věčné sliby.

Během minulého roku:

- 5 noviců (A. Adamkovič, L. Bandouch, M. Bradáč, D.

- Oujeský a O. Trojek) složilo časné sliby
- 4 spolubratři (J. Baláš, J. Fogl, M. Poláček a M. Svoboda) složili věčné sliby
- 1 kněz (J. Čuřík) zemřel

V současnosti má provincie:

- 2 přednovice

- 6 postnoviců
- 4 asistenty
- 6 studentů teologie
- 17 studentů na univerzitě

Průměrný věk:

- kněží 55,2
- koadjutorů 45,1
- studentů (postnoviců, asistentů a studentů teologie) 27,6
- noviců 29,7
- všech salesiánů včetně novice 52,2

Provincie má:

- 17 komunit v České republice,
- 1 komunitu v Bulharsku

Setkání se salesiány v Sebranicích

Letošní v pořadí již 21. setkání se salesiány se uskutečnilo začátkem února v Sebranicích u Litomyšle. Program setkání, určeného pro kluky od 14 let, byl tematicky zaměřen na připomenutí 80 let od příchodu prvních salesiánů do naší vlasti.

Na přípravě programu setkání se podíleli salesiánští aspiranti a studenti teologie spolu s dalšími salesiány. Letošního setkání se účastnilo asi 70 chlapců a 20 salesiánů.

Ve čtvrtek večer jsme si připomněli městečko Fryšták – první místo, kam salesiáni přišli. Zde nás navštívil P. Ignác Stuchlý, první český salesián.

Páteční ráno začalo hrou, při které jsme budovali české salesiánské dílo – každá ze sedmi skupinek se snažila „obsadit“ na mapě co nejvíce měst. Pokračovalo se besedou se dvěma pamětníky. Přijeli nás navštívit P. Milan Frank a P. Jan Vývoda, sa-

lesiáni z Prahy. Oba dva mají již přes osmdesát let a vyprávěli nám o svých životních zkušenostech, o své cestě k řeholnímu povolání, o obtížné době totality a činnosti během ní, i o tom, jak je biskup Štěpán Trochta tajně vysvětil na kněze, i když tím riskoval své další věznění.

Odpoledne jsme zhlédli multimedialní prezentaci období 1927–1988 obsahující dobové fotografie, rozhovory s pamětníky a krátké záběry z dokumentárního filmu. Na závěr jsme byli „vyškoleni“, jak se chovat během výslechu na policii: „Nic nevím, nikoho neznám, nic si nepamatuji.“

Večerní program byl netradiční. V menších skupinkách jsme navštívili rodiny a společně strávili hezký večer. Připomněli jsme si, jak se křesťané za totality tajně scházeli po domech a povídali jsme si o té době. Společně jsme slavili s rodinou eucharistii a pak i povečeřeli. Pozdě večer jsme pak v kostele všichni společně oslavi-

li listopad roku 1989, prohlédli si dobový dokument o těchto událostech a společně se pomodlili.

V sobotu jsme se v krátkém přehledu seznámili s českým salesiánským dílem současnosti a pak následovaly dva bloky skupin podle zájmu (povídání o manželství, o salesiánech, hudební skupinka, vyřezávání, promítání fotek z poutě do Compostelly, představení dobrovolníků a jejich zkušeností z Bulharska a Etiopie).

Nahlédli jsme také trochu do budoucnosti uspořádáním fiktivní provinciální kapituly roku 2027.

Účastníci ocenili zejména přátelskou atmosféru, chlapecké prostředí, možnost popovídat si s kněžími o svém životním povolání, hry a zvláště večerní návštěvy v rodinách. Také je potěšilo vlídné a přátelské přijetí sebranicích obyvatel a možnost setkat se s kluky z jiných míst, kde působí salesiáni.

Petr Zelinka SDB

Salesián arcibiskupem v Messině

VATIKÁN – Svatý otec Benedikt XVI. jmenoval salesiána Mons. Calogera La Piana arcibiskupem metropolitou v Messině na Sicílii. Mons. Calogero La Piana se narodil 27. ledna 1952, první sliby složil 12. září 1974. Na kněze byl vysvěcen v Riesi 8. srpna 1981 a na biskupa v Římě 6. ledna 2003. Od srpna 1999 až do jmenování biskupem byl provinciálem na Sicílii.

Model už je, zbývá jenom stavět

SEBRANICE – Maketu fotbalového stadionu, který možná bude jednou postaven v Sebranicích (nebo v Lubné) vytvořil ze 4000 sirek František Košnar, ministrant z Lubné. Na vytvoření modelu potřeboval 60 hodin mra-venčí práce.

Foto: archy, SM

Papež: Mladí jsou pro kněze prioritou

Při spontánním rozhovoru s kněžími římské diecéze zdůraznil svatý otec Benedikt XVI., že věnovat pozornost mladým musí být jejich prioritou.

Svatý otec řekl kněžím: „Víme, že mládež musí být prioritou v naší práci, protože mládež žije ve světě vzdáleném Bohu.“

„Nalézt v tomto našem kulturním kontextu setkání s Kristem, křesťanský život a život z víry je velmi obtížné,“ zdůraznil.

„Mladí tolik potřebují, aby byli doprovázeni a mohli nalézt správnou cestu... Potřebují pochopit, že Kristus není jen jeden z velkých proroků. V něm vidíme Boží tvář, tvář odpouštění a lásky.“

Protože spontánní odpovědi papeže byly obsáhlé a výstižné, tisková kancelář Svatého stolce vydala jejich přepis. ANS

Ústav otevřel sám král

Kambodžský král Norodom Sihanomí navštívil 12. února technickou školu Don Bosco-Sihanoukville a oficiálně otevřel Hotel Don Bosco.

Bylo to poprvé od jeho korunovace v roce 2004, kdy král navštívil přítavní město Sihanoukville. Město se jmenuje po jeho otci, princí Norodom Sihanoukovi.

Král už dříve oznámil své přání setkat se se studenty a profesory střediska Don Bosco.

Panovník přestříhl pásku Hotelu Don Bosco a vstoupil do dílen technické školy. Pak dostal v posluchárně dar od výchovné komunity.

Oficiálně Norodoma Sihanomího pozdravil ředitel díla otec John Visser, který využil příležitosti, aby poděkoval i nespočetným dobrodincům, kteří umožnili postavení technické školy.

Pro studenty to byl velký okamžik, že mohli krále vidět. Král také zanechal dar pro každého člena výchovné komunity.

Salesiáni oficiálními konsultory ECOSOC

NEW YORK – Salesiáni Dona Boska byli 20. ledna 2007 uznáni oficiálními konsultory Ekonomické a sociální rady Spojených národů (ECOSOC). Stalo se to na doporučení jejího výboru pro nevládní organizace (ONG).

Salesiáni se tak mohou stát poradci u OSN v otázkách týkajících se jejich specifického charismatu. Oficiálním zástupcem salesiánů u OSN se proto v osobě dona Thomase Brennana stala misijní prokura v New Rochelle.

Ekonomická a sociální rada Spojených národů (ECOSOC) se skládá z 54 členů jmenovaných na tři roky a je poradním a koordinačním orgánem ekonomické a sociální aktivity Spojených národů a různých dalších s nimi spojených organizací.

Mezi její úkoly patří plánování ekonomického rozvoje, technická a finanční pomoc méně rozvinutým zemím, podpora studia ekonomických, sociálních, kulturních a zdravotnických otázek a s nimi spojených problémů.

Duchovních cvičení pro bývalé žáky

OSTRAVA – Duchovní cvičení pro bývalé žáky skupiny Ing. Mir. Machálka se konají od úterý 18. září t. r. večer, do soboty 22. září dopoledne. Kazatelem bude otec Pavel Kuchař.

Písemné nebo telefonické přihlášky mohou zaslat zájemci do 20. června na adresu: Ing. Mir. Machálek, Výškovická 83, 700 30 Ostrava-Zábřeh, tel.: 596 751 322

Mir. Machálek

Exercicie pro exalievu

SLUŠOVICE – Druhý turnus duchovních cvičení pro exalievu a přátelé Dona Boska proběhne v Domě Ignáce Stuchlého ve Fryštáku od 19. do 23. listopadu 2007.

Přihlášky přijímá Josef Drábek, Školní 281, 76315 Slušovice.

Josef Drábek

Setkání bývalých internistů a oratoriánů

Praha – Bývalí oratoriáni a internisté z Kobyliškého ústavu se sejdou v sobotu 12. května 2007 v Praze-Kobylicích. Program začíná v 9.00.

Účast prosím potvrďte u P. Václava Teplého, tel.: 283 029 359, Kobylišké nám. 1, 182 00 Praha 8, e-mail: kobyliisy@sdb.cz. *Václav Teplý*

Duchovní obnovy pro kluky

PRAHA – Víkendová obnova pro kluky, kteří to s Bohem myslí vážně a maturovali (nebo brzy budou) se uskuteční v Sebranicích 22.–24. června. Více informací poskytnou Radek Gottwald (tel.: 461 745 104) nebo Jaroslav Mikeš (tel.: 281 932 147).

Docentů je zase víc...

OLOMOUC – Michal Kaplánek na svátek sv. Františka Saleského 24. ledna 2007 na Univerzitě Palackého v Olomouci úspěšně obhájil svou habilitační práci a rozšířil řady salesiánů docentů.

Poznáte někoho?

Zdravíme Salesiánský magazín a posíláme vyhodnocení soutěže Poznáte někoho z čísla 1/2007.

Na fotce číslo 1 jsme poznali v červeném kolečku Pavla Jansu (Ahýka) a v modrém kolečku Jindřicha Kaňoka.

Pavel Jansa

1

A koho poznáte, milí čtenáři, dnes? Věříme, že vybrané fotografie způsobí smršť na poště (i té elektronické) a redakce Salesiánského magazínu bude zavalena vašimi dopisy. Těšíme se na ně na adrese Salesiánský magazín, Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 8, e-mail: magazin@sdb.cz do 10. května. Zároveň vás chceme vybidnout, abyste nám poslali snímky, které možná máte doma. Rádi je zveřejníme (a originály vrátíme).

2

3

Foto: 3x archiv SM

Kamarádi mi závidí

**Někteří kamarádi jsou sympatičtí, jiní chytří a další zase chápa-
ví. A pak jsou také kamarádi zá-
vistiví. Každý z tvých spolužáků
určitě takového má, nebo aspoň
zná. Závistivý kamarád se na
tebe často zvláštěně dívá, jako by
ti chtěl říct: „Ty máš ale hezkou
motorku! Takovou já nemám...“,
„Vy máte tak krásný byt! To my
nemáme...“, „Ty máš tak pěknou
holku! To já ne...“ A vy mu po-
dobně zvláštním pohledem od-
povídáte: „Snad nechceš, abych ti
svou holku půjčoval?“**

Jak nebýt šťastný

Závist je jako plevel: roste všude. Některé lidi totiž dokážou závidět všechno na světě – to, co máš, i to, jaký jsi. Ve škole se najde ten, kdo ti závidí známky. V partě ti zase bude závidět, že můžeš být venku do jedenácti večer, zatímco on jenom do tři čtvrtě na jedenáct. Kamarádky si závidí barvu vlasů, rovné nohy nebo okouzující nos. Před závistivci se nikam neschováš.

Vždy ve střehu!

Ale týká se tahle otravná choroba vždycky jenom ostatních? Závist nebere ohledy na nikoho. Každý z nás může jednou někomu závidět. Jsi zvyklý, že vždycky máš všechno, co chceš? Výborně. Připrav se na to, že budeš závidět, žárlit a budeš mít náladu pod psa. Protože až ti poprvé v životě něco nevyjde, dostaneš vztek a budeš hledat, na čem si ho vybit.

Minitest

Co si počít se závistivcem?

1. Spolužák si zkoumavě prohlíží všechno, co mám

- a) Hrozně mi to vadí
- b) To je jeho věc
- c) Byl bych rád, kdyby toho nechal.

2. Kamarádka pořád chce, abych jí něco půjčovala:

- a) Copak nemá nic na sebe?
- b) Stejně jí to nesluší.
- c) Klidně jí to půjčím, ale nevím, jestli se pak bude cítit líp.

3. Podle mě, kdo závidí:

- a) má vážný problém
- b) měl by toho nechat
- c) mohl by se to odnaučit.

4. Podle mě:

- a) vůbec nejsem závistivý,
- b) jsem v pohodě, normální
- c) každý z nás něco závidí.

Řešení

Máš nejvíc odpovědí „a“:

Závistivci ti opravdu lezou na nervy, je to tak? Ale stejně je zkus brát jako kamarády. Možná potřebují právě tvou pomoc, aby se těhle „choroby“ zbavili.

Máš nejvíc odpovědí „b“:

Závist s tebou ani nepohne. Jsi si jistý sám sebou a podobné mánie jsou mimo tebe. Snaž se dívat i pod povrch a pomáhat lidem, kteří to potřebují.

Máš nejvíc odpovědí „c“:

Závist může postihnout kohokoliv a to ty dobře víš. Pomáhá ti to přijímat omezení druhých lidí... i tvá vlastní.

Máš podobný počet odpovědí „a“, „b“ i „c“:

Svět je rozmanitý – jsou na něm lidé závistiví, žárliví, rozněvaní i smutní. Vejde se sem každý, i ty. Vyrovnávej se dál se svými nedostatky a přednostmi a pomáhej najít rovnováhu i ostatním.

Z knihy Proč zrovna já!

*E. Giordano, T. Lasconi, G. Boscato,
Portál, Praha 2002*

Ilustrační foto: Jitka Kučerová

Křížovka

Kurské přísloví

					POMŮCKA: BAKUNIN MEAN SOMA	MANIOK	INICIÁLY HERCE KAISERA	UŽITKOVÁ DRŮBEŽ	DRUH KYTOVCE	2. DÍL TAJENKY	TURECKÁ METROPEL
					ODLÉVACÍ FORMA UMĚLECKÝ SMĚR						
🏠	TĚSNÝ	JMÉNO PAPOUŠKA	3. DÍL TAJENKY	RUSKÝ ANARCHISTA							
CHUCHVA- LEC				ZNAČKA ARSENU			RISKOVÁNÍ POZDRAV				
EVROPAN				VRAŇÍK STŘED (anglicky)			ZNAČKA VYSAVAČŮ TROJICE TRUMFŮ				
OPATŘIT RÁMEM								EVROPAN (slovensky) KŘÍDLO (zoologicky)			
MÝTINA							ST. ZNAČKA VATY VADA ČOČEK				
🏠	STEPNÍ PTÁK	ŠPANĚLSKÝ MYS PLEMENO					BARVA V KARTÁCH ŠATY (knižně)				HORIZONT
TRATIVOD					ZVOLÁNÍ DRUH BAVLNY						
ANTOUŠEK				MATKA (obecně) KONČETINA				ZNAČKA YTTERBIA UMĚLECKÝ TANEC			
SEVERO- MORAVSKÉ MĚSTO								BZUČAVÝ ZVUK OSUD			
VLÁŠENKY							NEOBDĚLA- NÁ PŮDA MALÍŘSKÁ POTŘEBA				
🏠	SAKRYŠ	ČÍDLO ZRAKU ZMĚNA					PŘEDÁK NA STAVBĚ JEMNÝ NÁDECH				
TĚLO (z řečtiny)					ZÁLIBA (zastarale) PODNIK V TRUTNOVĚ					1. DÍL TAJENKY	HERECKÁ HVEZDA
SPOJKA				SLONÍ ZUB ŠACHOVÝ VELMISTR				SYKAVÝ ZVUK ČÁST TĚLA			
ZNAČKA KRYPTONU			MASTEK 501 (římsky)						ST. SOLM. SLABIKA OTEČ (knižně)		
RADIO- LOKÁTOR							TROŠKA				
HUSARSKÝ KABÁT							HEREC (knižně)				

Vylosování výherci správně vyulštěné křížovky ze Salesiánského magazínu č. 1/2007: Libuše Drozdová, Brno, Marie Pořížová, Třebíč, Marie Malinská, Teletci, Oldřich Koukal, Brno, Terezie Nožková, Lipník nad Bečvou, Lipník nad Bečvou, J. Becnyňáková, Praha 9, Jitka Obrová, Kyjov, Miroslav Knotek, Praha 8 a Michal Zindulka, Praha 4.

Soutěž o ceny: Vyulštěnou tajenku zašlete na adresu redakce (Salesiánský magazín, Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8). Ze správných odpovědí bude vylosováno 10 výherců, kteří obdrží věcné ceny. Řešení zasílejte do 10. května 2007.

Oslavenci

Salesiánům a salesiánkám, kteří v březnu a dubnu oslavili narozeniny (nebo se teprve na oslavy chystají), vyprošujeme hojnost Božího požehnání, darů Ducha Svatého a vytrvalost při působení v duchu Dona Boska.

P. Josef Šplíchal oslavil 1. března sedmdesátiny (jak se nám podařilo exkluzivně

vyptárat podle vůně velkolepých vepřových hodů), 3. března se 81 let dožil **P. Ferdinand Pihal** a 11. března oslavil 79. narozeniny **P. Josef Freml**.

Čtyřiaosmdesátí let se 25. března dožil **P. Ladislav Vik**, den nato oslavil osmasedmdesáté narozeniny **P. Blažej Müller** a 30. března slavil **Václav Kelnar** 78 let.

P. Antonín Špaček oslavil padesátiny 3. dubna, 8. dubna se koadjutor **Rudolf Špok** dožívá 82 let. Nejstarším dubnovým oslavencem s českými kořeny je

P. Jan Med, náš známý misionář v Indii. **P. Jaroslav Kopecký** se 21. dubna dožívá 83 let stejně jako **P. Vojtěch Hrubý**, který oslaví 83. narozeniny 23. dubna.

P. Petr Matula oslaví 27. dubna 35. narozeniny a 29. dubna se bude slavit v noviciátu v Popradu, protože se novic **Jan Hromádko** dožívá 30 let.

K svému nebeskému Otci odešel 28. února 2007, ve věku 80 let **P. Petr Baran – Děda**.

Poslední rozloučení se konalo v pátek 9. března v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů v Brně-Žabovřeskách. Jeho tělo bylo poté uloženo na Ústředním hřbitově v Brně.

P. Petr Baran, přezdívaný Děda, se narodil 8. 12. 1926 v Nižní Lhotě. Jako chlapec se stal chovancem salesiánského ústavu ve Fryštáku. První řeholní sliby skládal v Ořechově v srpnu 1945. Během salesiánské praxe (asistence) v Praze-Kobylisích byl v dubnu 1950 spolu s ostatními řeholníky internován do Oseka u Duchova. 12. dubna 1957 putoval do vězení a byl odsouzen za protistátní sdružování a podvracení republiky. Po 18 měsících byl propuštěn a nastoupil do zaměstnání ve Vítkovických železárnách. Tajně studoval a připravoval se na kněžské svěcení, kterého se dočkal až 13. prosince 1967 z rukou salesiána biskupa Štěpána Trochty.

V září 1969, na pokyn svých představených, zveřejnil svoje kněžství a nastoupil do duchovní správy. Nejdříve jako kaplan do Třebovic u Ostravy a pak jako farář do Pustých Žibřidovic a Nových Losin na Šumpersku. Jeho působení bylo tak úspěšné, že bylo potřeba ho „umírnit“. 31. ledna 1974 byl odsouzen k 8 měsícům vězení. Po vykonání trestu se přestěhoval do Brna. Nastoupil jako sanitář do Nemocnice u svatě Anny. Odpoledne a večer se věnoval mládeži. O prázdninách se věnoval duchovním cvičením v přírodě nebo na chalupách. Po politické změně v listopadu 1989 byl vyzván P. Oldřichem Medem, aby se ujal splnění slibu, který salesiáni dali Panně Marii ve vězení. Slíbili, že jestli dosáhnou svobody a budou-li moci obnovit svou činnost, postaví k její cti v Brně-Žabovřeskách kostel. Petr Baran v tom viděl Boží vůli a s houževnatostí jemu vlastní se pustil do díla. Kostel byl posvěcen v květnu 1995.

Jak často připomínal svým spolubratrům, dohodl se s Hospodinem, že bude žít do 80 let. Oslavy osmdesátých narozenin prožil ještě v plné síle jako poděkování za dary, kterými ho Bůh zahrnul. Brzy se ohlásila zhoubná nemoc, která rychle ubírala jeho síly. Naposledy veřejně vystoupil v kostele v Brně-Žabovřeskách na slavnost svatého Jana Boska, kde se se svými přáteli rozloučil slovy: „Očekávám vás všechny v nebi.“

P. PETR BARAN

SALESIÁNI
V ČESKU

80 LET S DONEM BOSKEM

OSLAVTE 80 LET PŘÍTOMNOSTI SALESIÁNŮ U NÁS

POZNEJ DONA BOSKA!
VELKÁ INTERNETOVÁ SOUTĚŽ

Chceš více poznat salesiány a Jana Boska a vyhrát některou z mnoha hodnotných cen? Neváhej a podívej se na www.janbosko.cz

Vyhrajte s námi skvělé ceny v celkové hodnotě 100.000 Kč!

WWW.JANBOSKO.CZ

vstupte do soutěžního portálu a nebudete litovat....

Zapojte se ještě do soutěže!
Máte čas do konce dubna!

Internetová soutěž finišuje

Na stránkách www.janbosko.cz probíhá soutěž k oslavám 80. výročí příchodu salesiánů do České republiky. Do soutěže se prozatím zapojilo přes 1300 soutěžících a klání se dostává do své závěrečné fáze. V dubnu probíhá poslední (třetí) internetové kolo.

Finálové setkání nejúspěšnějších soutěžících ze všech internetových kol se uskuteční 18.-20. května v Salesiánském středisku v Pardubicích.

Na šedesátku nejlepších čekají soutěže a hry, které pomohou vybrat patnáct soutěžících, kteří obdrží nejhodnotnější odměny. Pokud se chcete ještě do soutěže zapojit a zkusit si, jak znáte salesiány a Jana Boska, během celého měsíce dubna máte poslední příležitost!

Libor Všetula ■

Všichni čumí, co Romové umí

salesiáni dona boska

Velkou výstavu o romské kultuře s názvem Všichni čumí, co Romové umí zahájilo 30. ledna 2007 v prostorách Regionálního muzea v Teplicích Salesiánské středisko Štěpána Trochty. Na vernisáž přišla asi stovka hostů, mezi nimi i významné osobnosti romského života. Návštěvníci mohli ochutnat tradiční romské pokrmy, jako jsou holubky, lokše, halušky či uzená žebra. K pohodě a navození příjemné atmosféry hráli romští muzikanti a celá vernisáž byla zakončena dražbou obrazů, které namalovaly děti ze salesiánského střediska pod vedením romské malířky Věry Kotlárové.

ŘEDITEL TEPLICKÉHO STŘEDISKA
MLÁDEŽE P. LADISLAV NÁDVOŘÍK

P. VÁCLAV ČUNEK UKAZUJE
JEDEN Z DRAŽENÝCH OBRAZŮ

PROVINCÍÁL P. FRANTIŠEK
BLAHA OTVÍRÁ VÝSTAVU

RADOSTNÝM PŘEKVAPENÍM I PRO POŘADATELE
VÝSTAVY BYLA NÁVŠTĚVA KARLA HOLOMKY (VLEVO),
ZAKLADATELE MUZEA ROMSKÉ KULTURY V BRNĚ.

Foto: 4x Pavel Lačánek

NEPRODEJNÉ

Bankovní spojení: 168 44 021/0100, variabilní symbol 62